

færdedes helt naturligt i det danske samfund, ikke længere skulle kunne få indfødsret.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at på det lovforslag, som Dansk Folkeparti nu om lidt – så vidt jeg ved som de eneste – stemmer imod, er der over 3.000 personer. 38 af dem kan Dansk Folkeparti ikke kan sige ja til – 38 ud af over 3.000! Jeg siger det blot for at sætte tingene lidt i perspektiv. Resten har nemlig fuldt ud opfyldt de krav, som vi og Dansk Folkeparti har stillet, men disse 38 bliver brugt til at nægte de øvrige 3.000 indfødsret. Det lykkes dog ikke, fordi et stort flertal vil give dem indfødsret.

Lad mig sige en ting til. Spørgsmålene om ytringsfrihed, tæskehold, parallelkultur og meget andet hænger jo ikke sammen med dansk-kundskaberne. Vi har vist alle sammen hørt personer med nogle holdninger, som jeg tror gør ondt langt ind i sjælen på os alle her i Folketinget, udtale sig til medierne på flydende og formfuldendt dansk, og ikke selv de allerstrengeste krav til sprogkundskaber kunne forhindre dem i at blive danske statsborgere.

Lad os kæmpe kampene dér, hvor de skal kæmpes, lad betingelsen for at opnå indfødsret være opfyldelse af de meget stramme krav, vi stiller nu, og lad os alle sammen være opmærksomme på, at der skal være strenge krav.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg føler ikke nogen trang til eller noget behov for at polemisere mod fru Else Theill Sørensen, for det er fuldstændig rigtigt, at sammen med regeringen har vi foretaget ganske fortræffelige handlinger og ændret den skrækelige indvandringspolitik, som den forrige regering lagde op til, og som har kørt siden 1983 – den politik, som jeg kalder en national katastrofe. Det er fuldstændig rigtigt, og derfor er det kun så meget mere skuffende, at på ét punkt har man ikke villet fastholde den linje, vi lagde, nemlig at der skal stilles virkelig væsentlige krav til dem, der skal have dansk indfødsret.

For os har først og fremmest sprogkravet betydning. Et strengere sprogkrav ville betyde, at en lang række af dem, der nu får indfødsret, ikke ville få det, og de er heller ikke berettiget til det, når de ikke opfylder sådanne sproglige krav, at de kan leve op til den stemmeret, de får i forbindelse med statsborgerskabet, om man så må sige.

Så vil jeg lige sige med hensyn til det sidste, der blev sagt om, at det kun er 38 personer, der

er årsag til vores nej, at det altså ikke er rigtigt. Vores nej kommer af, at vi som helhed siger nej til den indfødsrets aftale, der er blevet indgået, og vi siger selvfølgelig nej til alle dem, som ikke har dansk kundskaber på det niveau, vi forlanger.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal sige til hr. Søren Krarup, at min pointe er, at selv om vi kræver et så højt gennemsnit, som kræves for at bestå en studentereksamen eller for den sags skyld en universitetseksamen, forhindrer vi jo ikke det, som vi alle sammen er bange for, nemlig at fundamentalistiske kræfter og alt det, som hører sammen med dem, kommer til Danmark. Det, at der er en helt anden kultur, som har et stort antal personer her i landet, kan vi ikke forhindre ved sprogkrav, og derfor mener jeg, at man skal lade være at fokusere blindt på den ene ting i slutfasen af menneskers lange ophold i Danmark.

Kl. 10.00

Det drejer sig jo om folk, der har opholdt sig 20, 30 år i Danmark, og som taler flydende dansk. Nogle af dem er meget dansksindede, andre er knap så dansksindede. Vi kan ikke klare det ved at skruer de formelle sprogkrav op.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg giver fru Else Theill Sørensen ganske ret i, at problemet er overvældende, for problemet er jo det, at vi står i en folkevandringsperiode. Fra de muslimske tredjeverdenslande strømmer folk til Vesten. Det er jo bl.a. det, der er ved at splitte Vesteuropa ad, Holland, Frankrig, Tyskland – overalt, også i Danmark. Der gælder det altså om, at vi får beskyttet os selv, sådan at vi kan fastholde vores egen tradition, vores egen lovgivning.

Man kan da godt sige, at spørgsmålet om dansk måske ikke er det afgørende. På den anden side finder vi, at det er ganske afgørende, at skal man tildele indfødsret, så skal det søreme være til folk, der virkelig taler et ordentligt dansk.

Men det er muligt, at vi skal finde andre måder at begrænse den tildeling af indfødsret på, for sikkert er det jo, at folk, der har fået indfødsret, ikke kan udvises. Dermed kan vi sidde med uløselige problemer – jeg tænker på de to fætre på Nørrebro, der myrdede en italiensk turist. De havde gudskelov ikke fået dansk indfødsret. De